

**INSTITUTUL NAȚIONAL PENTRU PREGĂTIREA ȘI
PERFECȚIONAREA AVOCAȚILOR – I.N.P.P.A.**

București, Calea Văcărești nr. 185, sector 4, Tel/fax: 021 33012.96; 021330.12.97
E-mail: office@inppa.ro website: www.inppa.ro

EXAMEN DE ABSOLVIRE
Sesiunea noiembrie 2010

**Chestionar de verificare a
cunoștințelor**

Tip II

(Organizarea și exercitarea profesiei de avocat, Drept civil, Drept procesual civil, Dreptul Uniunii Europene, Dreptul european al drepturilor omului)

Instrucțiuni de completare a chestionarului:

Chestionarul conține un număr de 50 de întrebări din materiile de examen stabilite conform Regulamentului privind organizarea și desfășurarea examenului de absolvire a I.N.P.P.A., prin Hotărârea nr. 31 din 16 septembrie 2010 a Consiliului de Conducere al I.N.P.P.A.

Fiecărei întrebări îi corespund trei variante de răspuns din care una este corectă.

Citiți cu atenție fiecare întrebare și marcați răspunsurile pe care le considerați corecte prin indicarea variantei de răspuns corespunzătoare. Marcarea variantei corecte se face numai cu pix sau stilou.

Nu se admit ștersături sau corecturi și nici alte modalități de marcarea răspunsurilor la întrebări.

Exemplu: Răspuns completat corect:

Întrebare: „.....”;

a)	b)	c)

Răspuns:

-
- 1.** Stagiul de adaptare reglementat pentru dobândirea calității de membru al unui barou din România de către avocații care au obținut calificarea profesională în unul dintre statele membre ale Uniunii Europene și ale Spațiului Economic European poate fi efectuat sub îndrumarea:

- a) avocaților români care au o vechime neîntreruptă în profesie de cel puțin 5 ani de la definitivare;
- b) avocaților români definitivți cu o vechime de cel puțin 6 ani în această calitate și care se bucură de o reputație profesională neștirbită;
- c) avocaților români cu capacitate profesională deplină atestați anual de către barouri, pe baza opțiunii acestora și a activității lor profesionale.

a)	b)	c)

2. Avansurile de cheltuieli care se anticipează a fi efectuate de avocat în interesul cauzei clientului:

- a) au întotdeauna același regim ca și bunurile ce aparțin clienților până la momentul în care avocatul va înregistra cheltuiala care să justifice avansul plătit de client în acest scop;
- b) trebuie returnate de către avocat clientului la încetarea contractului de asistență juridică dacă până la momentul respectiv avocatul nu a înregistrat cheltuieli acoperite cu sumele avansate de client în acest scop;
- c) trebuie returnate de către avocat clientului la încetarea contractului de asistență juridică, însă numai în cazul în care avocatul renunță intempestiv la contract.

a)	b)	c)

3. În fața comisiei de disciplină:

- a) refuzul avocatului cercetat disciplinar de a da curs convocării constituie o încălcare a îndatoririlor profesionale și nu împiedică desfășurarea anchetei disciplinare;
- b) sunt convocate în vederea ascultării persoana care a formulat plângerea, precum și orice alte persoane ale căror declarații pot elucida cazul;
- c) lipsa părților regulat citate nu împiedică judecata, instanța disciplinară putându-se pronunța pe baza actelor și a dovezilor administrate în cauză.

a)	b)	c)

4. În sistemul de asigurări sociale al avocaților:

- a) indemnizația pentru creșterea copilului se acordă doar asiguraților care nu au dreptul la indemnizație pentru creșterea copilului din sistemul public;
- b) în cazul în care asiguratul beneficiază din sistemul public de o indemnizație pentru creșterea copilului în cuantum mai mare decât cel care se acordă în sistemul de asigurări sociale al avocaților, se acordă diferența dintre cele două cuanțumuri;
- c) pot beneficia de indemnizație pentru creșterea copilului doar asigurații care au acumulat minim 10 luni de stagiu de cotizare în ultimul an anterior datei nașterii copilului.

a)	b)	c)

5. Între atribuțiile Departamentului de coordonare a asistenței judiciare se numără:

- a) adoptarea hotărârii de recuperare a cheltuielilor efectuate în cazurile prevăzute de lege;
- b) avizarea deconturilor de cheltuieli și aprobarea plății onorariilor și a celorlalte sume de bani cuvenite avocaților, pe baza referatului întocmit lunar de coordonatorul Serviciului de asistență judiciară;
- c) avizarea rapoartelor avocaților care au acordat asistență judiciară și elaborarea de propuneri pentru remunerarea acestora în limitele cuantumului stabilit prin protocolul încheiat între Ministerul Justiției și U.N.B.R.

a)	b)	c)

6. În exercitarea activității sale, avocatul:

- a) poate în orice împrejurare să comunice autorităților jurisdicționale acte, note sau alte documente, chiar dacă acestea nu au fost comunicate avocatului părții adverse;
- b) nu poate să supună instanțelor judecătorești o propunere de soluționare a cauzei, făcută de partea adversă sau de către avocatul acesteia, fără autorizarea expresă a avocatului părții adverse;
- c) nu poate în nicio împrejurare să pretindă și nici să accepte din partea unui alt avocat sau din partea vreunui terț un onorariu, un comision sau vreo altă compensație pentru faptul că a recomandat un avocat unui client sau că a trimis un client la un avocat.

a)	b)	c)

7. Conform Statutului profesiei de avocat, în perioada efectuării stagiului profesional avocatul nu poate exercita următoarele activități:

- a) consultații și cereri cu caracter juridic;
- b) asistență și reprezentare juridică în fața instanțelor judecătorești, a organelor de urmărire penală, a autorităților cu atribuții jurisdicționale, a notarilor publici și a executorilor judecătorești, a organelor administrației publice și a instituțiilor, precum și a altor persoane juridice, în condițiile legii;
- c) apărarea și reprezentarea cu mijloace juridice specifice a drepturilor și intereselor legitime ale persoanelor fizice și juridice în raporturile acestora cu autoritățile publice, cu instituțiile și cu orice persoană română sau străină.

a)	b) ☐	c)

8. Conform Statutului profesiei, în cazul în care acțiunile și scopurile clientului, deși aparent legale la începutul asistenței și/sau reprezentării juridice, se dovedesc pe parcursul acesteia ca fiind infracționale:

- a) avocatul este îndreptățit să se retragă imediat și să renunțe la asistarea și/sau reprezentarea clientului;
- b) avocatul este obligat să renunțe imediat la contractul de asistență juridică încheiat cu clientul;
- c) avocatul va oferi clientului o opinie legală onestă cu privire la consecințele de fapt și juridice ale cazului investigat, în limitele informațiilor furnizate de client.

a)	b)	c)

9. Exerțarea profesiei de avocat este compatibilă cu:

- a) calitatea de traducător autorizat, însă avocatul nu va putea exercita această activitate în cauza în care a fost angajat în calitate de apărător;
- b) calitatea de administrator într-o societate comercială în comandită pe acțiuni, însă cu obligația de a aduce acest fapt la cunoștința decanului baroului în care își exercită profesia;
- c) calitatea de mediator, cu excepția cazului în care este angajat cu contract individual de muncă în cadrul unei forme de exercitare a profesiei de mediator sau în cadrul unei organizații neguvernamentale.

a)	b)	c)

10. Avocatul pensionar care continuă exercitarea profesiei sau este menținut în profesie:

- a) trebuie să prezinte anual, pentru înscrierea în tabloul avocaților cu drept de exercițiu profesional, un aviz medical privind exclusiv menținerea capacității sale psihice necesare exercitării profesiei de avocat;
- b) este obligat să contribuie la constituirea fondului sistemului propriu de asigurări sociale;
- c) nu mai are obligația de a contribui la fondul de pensii din cadrul Casei de Asigurări a Avocaților, întrucât a îndeplinit condițiile de pensionare pentru limită de vârstă.

a)	b)	c)

11. Constatarea nulității absolute a unui act juridic civil:

- a) poate fi făcută numai dacă părțile contractante au prevăzut în mod expres acest lucru;
- b) poate fi cerută de orice persoană care justifică un interes;
- c) este prescriptibilă în termenul general de prescripție.

a)	b)	c)

12. În cazul răspunderii civile delictuale, termenul de prescripție începe să curgă:

- a) de la data când cel îndreptățit la acțiune a cunoscut paguba ce i s-a produs;
- b) de la data când cel îndreptățit la acțiune a cunoscut pe autorul pagubei;
- c) de la data când cel îndreptățit la acțiune a cunoscut atât paguba suferită cât și pe autorul ei.

a)	b)	c)

13. Momentul încheierii contractului pentru ofertant este:

- a) momentul emiterii ofertei;
- b) momentul acceptării ofertei;
- c) momentul luării la cunoștință de acceptarea ofertei.

a)	b)	c)

14. A.A. a formulat cerere de restituire în natură a unei construcții preluate abuziv de stat în perioada comunistă, peste termenul prevăzut de lege. După expirarea acestui termen, B.B. în calitate de chiriaș a încheiat cu întreprinderea locativă care avea în administrare imobilul, un contract de vânzare-cumpărare în conformitate cu dispozițiile art. 9 din Legea nr. 112/1995.

La un an de la încheierea contractului de vânzare-cumpărare cu statul, B.B. încheie cu C.C. două acte juridice: o promisiune bilaterală de vânzare-cumpărare din care se obligă ca peste 9 ani să vândă acestuia respectivul imobil și un contract de vânzare-cumpărare prin care arată că în realitate se vinde din chiar acel moment, promisiunea de vânzare-cumpărare fiind încheiată pentru a fi opozabilă terților.

Persoanele interesate vor putea ataca cu succes în instanță:

- a) contractul de vânzare-cumpărare încheiat de B.B. cu statul;
- b) promisiunea bilaterală de vânzare-cumpărare încheiată de B.B. cu C.C.;

- c) contractul de vânzare-cumpărare încheiat de B.B. cu C.C., în măsura în care cei interesați au luat cunoștință de el.

a)	b)	c)

- 15.** A.A. și B.B. au formulat cerere de reconstituire a dreptului de proprietate a unor suprafețe de teren rămase de pe urma părinților lor, în conformitate cu prevederile Legii nr. 18/1991. În baza acestei cereri, Comisia Județeană de Aplicare a Legii nr. 18/1991 a emis titlu de proprietate pe numele ambilor moștenitori. Ulterior, B.B. intră în posesia unui certificat de moștenitor din care rezultă că A.A. este renunțator expres la succesiunea părinților săi. Într-o atare situație, B.B. are la dispoziție împotriva lui A.A.:

- a) o acțiune prin care să se constate că A.A. nu are calitate de moștenitor;
- b) o acțiune în constatarea nulității parțiale a titlului de proprietate, conform art. III lit. a) din Legea nr. 169/1997, întrucât a fost emis pe numele unei persoane neîndreptățite la reconstituirea dreptului de proprietate;
- c) o acțiune în petiție de ereditate, întrucât A.A. este doar moștenitor aparent, deși acesta din urmă nu l-a împiedicat pe B.B., în calitate de frate, să intre în posesia bunurilor moștenirii rămase de pe urma părinților lor.

a)	b)	c)

- 16.** A.A. vinde lui B.B. un apartament cu 3 camere situate în orașul X. Ulterior se dovedește că A.A. nu era adevăratul proprietar al apartamentului. C.C. formulează o acțiune în evicțiune împotriva lui B.B., susținând și demonstrând că el este adevăratul proprietar al imobilului. În aceste condiții instanța va considera:

- a) că B.B. rămâne în continuare proprietar al apartamentului, fiind cumpărător de bună-credință;
- b) că acțiunea este prematur introdusă, urmând ca mai întâi C.C. să-l acționeze în judecată pe A.A. și să se stabilească mai întâi față de acesta cine este adevăratul proprietar al apartamentului;
- c) că B.B. în calitate de cumpărător de bună-credință are dreptul să păstreze fructele civile, respectiv chiria pe perioada cât s-a aflat în posesia apartamentului.

a)	b)	c)

- 17.** Certificatul de moștenitor face dovada:

- a) dreptului de proprietate;
- b) rudeniei cu defunctul;
- c) întinderii masei succesoriale.

a)	b)	c)

18. A.A. cheamă în judecată pe fratele său B.B. pentru ca prin hotărârea ce se va pronunța să se dispună ieșirea din indiviziune asupra unei construcții rămase de pe urma defuncțiilor lor părinți. Având în vedere că respectiva construcție nu e comod partajabilă în natură instanța:

- a) va atribui bunul lui A.A. care locuiește în acel imobil de peste 30 ani, B.B. locuind efectiv la altă adresă, iar B.B. urmând a primi contravaloarea dreptului de proprietate asupra construcției sub forma unei sume de bani numită sultă;
- b) va atribui bunul unuia dintre copărtași prin tragere la sorți;
- c) va scoate bunul la licitație publică urmând ca prețul obținut să fie împărțit în mod egal între cei doi copărtași.

a)	b)	c)

19. A.A. a chemat în judecată pe B.B. pentru ca prin hotărârea ce se va pronunța acesta din urmă să fie obligat la plata unei datorii scadente de 1000 lei la care se vor adăuga penalități de întârziere de 0,05 % conform contractului de împrumut intervenit între părți. Totodată, A.A. a solicitat instanței obligarea lui B.B. și la plata dobânzii legale începând cu ziua când datoria a devenit scadentă și până în ziua pronunțării hotărârii. Față de cele arătate instanța:

- a) va obliga pârâtul la plata datoriei la care se adaugă penalități de 0,05 % pe zi de întârziere conform clauzei penale inserate de părți în contractul de împrumut;
- b) va obliga pârâtul la plata datoriei scadente la care se va adăuga dobânda legală care are prevalență față de evaluarea convențională a daunelor moratorii;
- c) va obliga pârâtul la plata datoriei la care se adaugă atât penalitățile convenționale de întârziere cât și dobânda legală spre a putea vorbi de o reparare integrală a prejudiciului.

a)	b)	c)

20. A.A. a chemat în judecată pe B.B. pentru ca prin hotărârea ce se va pronunța să-l oblige pe acesta la plata a de 10 ori avansul ce reprezintă o parte din prețul cu care urma să se vândă un imobil situat în extravilanul localității X. Această solicitare s-a făcut în baza unei clauze contractuale potrivit cu care, dacă din orice motive, până în ziua Y din anul Z părțile nu se vor prezenta la notariat pentru a încheia actul în forma autentică, atunci vânzătorul va restitui cumpărătorului de 10 ori avansul primit. Într-o atare situație instanța:

- a) va admite cererea reclamantului, așa cum a fost formulată;
- b) va solicita reclamantului să-și reducă pretențiile la o sumă rezonabilă;
- c) va respinge acțiunea, considerând clauza contractuală pe care se întemeiază, ca fiind rezultatul unui abuz de drept.

a)	b)	c)

- 21.** Curtea de Apel București si-a declinat în mai 2008 competența de soluționare a cererii de revizuire formulată de A împotriva deciziei nr. x/2007 pronunțată de Curtea de Apel București, în favoarea Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Revizuirea este întemeiată pe faptul că dispozițiile deciziei împotriva căreia s-a formulat cererea de revizuire sunt contradictorii cu cele ale deciziei nr. y/2006, pronunțată de Curtea de Apel București. S-a mai arătat că, deși la judecarea cauzei în care s-a pronunțat decizia a cărei revizuire se solicită s-a ridicat excepția autorității de lucru judecat, instanțele au respins această excepție, reținând că nu există identitate de cauză.

În calitate de avocat al intimatului în cadrul cererii de revizuire, veți solicita I. C. C. J.:

- a) să trimită cauza spre judecare Curții de Apel București, deoarece aceasta este competența să judece cererea de revizuire, fiind vorba de o cale de atac de retractare;
- b) să respingă cererea de revizuire ca inadmisibilă, cu motivarea că nu se mai poate reitiera pe această cale aceeași excepție, deoarece se opune puterea de lucru judecat asupra acestei probleme;
- c) să respingă cererea de revizuire ca neîntemeiată, cu motivarea că nu există triplă identitate de părți întrucât, din actele dosarului, rezultă că A a fost introdus în cauză în calitate de moștenitor al reclamantei, în fața instanței de fond.

a)	b)	c) ☒

- 22.** Prin sentința din 10 mai 2007, judecătoria a admis acțiunea formulată de A și a obligat pe pârâtul B la plata sumei de 90.000 lei, reprezentând contravaloarea lipsei de folosință a imobilului ocupat de aceasta.

Prin cererea formulată la data de 15 februarie 2008, A a solicitat aceleași instanțe, în temeiul art.281 indice 1 C. proc. civ., lămurirea întinderii dispozitivului în sensul că valoarea actualizată a sumei de 90.000 lei, la care a fost obligată pârâta, este de 120.000 lei. În motivarea cererii, A a indicat că pentru stabilirea contravalorii lipsei de folosință a imobilului nu s-a efectuat o expertiză tehnică, ci s-a luat în considerare doar valoarea indicată de reclamanta în cererea de chemare în judecată.

Instanța:

- a) va admite cererea, luând în considerare raportul de expertiză depus în cauză la 18 martie 2008, potrivit căruia suma de 120.000 lei reprezintă valoarea reactualizată a sumei de 90.000 lei, avându-se în vedere criteriul contravalorii lipsei de folosință a imobilului pe piața imobiliară;
- b) va respinge cererea ca tardivă deoarece nu a fost făcută în termenul prevăzut pentru declararea recursului;
- c) va respinge cererea, deoarece reactualizarea unei sume de bani menționate în dispozitivul hotărârii nu este posibilă prin mijlocul procedural ales de A.

a)	b)	c)

- 23.** Prima instanță a admis acțiunea reclamantei A. împotriva pârâților B și D, constatându-se că aceasta are calitate de moștenitoare a defunctului ei frate Z.

Instanța a reținut că solicitarea reclamantei este întemeiată în raport de probatoriile administrate care atestă calitatea ei de moștenitoare.

Apelul declarat de pârâți a fost admis și s-a dispus schimbarea sentinței în sensul respingerii acțiunii ca inadmisibilă. Instanța a motivat că reclamanta nu putea formula o acțiune în constatare deoarece avea la dispoziție o acțiune în realizarea dreptului. Intimata A a declarat recurs.

Instanța de recurs:

- a) a respins recursul cu motivarea că, potrivit art.111 C.proc.civ., recurenta are la îndemână acțiunea de partaj;
- b) a respins recursul cu motivarea că reclamanta nu se putea adresa cu o cerere de constatare a calității de moștenitor, deoarece nu s-a făcut dovada existenței vreunei neînțelegeri între părți cu privire la calitatea acestora, caz în care trebuia urmată procedura succesorală pe cale notarială;
- c) a admis recursul, a casat decizia instanței de apel și a trimis cauza spre judecare instanței de apel, cu motivarea că nu este aplicabilă teza finală a art.111 C.proc.civ., deoarece constatarea calității de moștenitor se poate face pe cale judiciară, fără ca persoana să fie obligată să solicite și ieșirea din indiviziune.

a)	b)	c)

- 24.** În cazul în care s-a încuviințat ca cercetarea procesului să se desfășoare în condițiile administrării probei de către avocați și în cadrul administrării probatoriului se ridică problema audierii în calitate de martor a unui minor cu vârsta sub 14 ani:

- a) în calitate de avocat, veți proceda la audierea lui însă fără ca acesta să presteze jurământ;
- b) veți constata ca acesta, fiind minor, nu poate depune mărturie deoarece aceasta nu poate fi făcută decât de către persoane cu capacitate de exercițiu deplină;
- c) veți solicita instanței de judecată să procedeze la ascultarea martorului.

a)	b)	c)

- 25.** Între A, în calitate de promitent-vânzător și B, în calitate de promitent-cumpărător intervine o promisiune bilaterală de vânzare – cumpărare a unui imobil. Intervine decesul lui B. În urma acestuia rămân moștenitori B.I. și B.L. Având în vedere că A nu și-a îndeplinit obligația de plată a prețului în termenul stipulat în convenția ce constată promisiunea bilaterală de vânzare-cumpărare, moștenitorii lui B intenționează să rezilieze antecontractul încheiat de defunct cu A. Față de datele furnizate în speță, în calitate de avocat al acestora veți introduce acțiunea la:

- a) instanța locului unde își are domiciliul A, în temeiul art.5 C.proc.civ.;
- b) instanța locului situării imobilului, în temeiul art.13 C.proc.civ.;
- c) instanța locului ultimului domiciliu al defunctului B, în temeiul art.14 C.proc.civ., având în vedere că promisiunea bilaterală de vânzare-cumpărare a fost încheiată cu defunctul B.

a)	b) ☐	c)

- 26.** După admiterea în principiu a unei cereri de intervenție principală, în calitate de avocat al intervenientului principal, aveți următoarele drepturi procesuale ce pot fi exercitate în numele clientului:
- a) de a formula o cerere de chemare în judecată a altor persoane în conformitate cu dispozițiile art.57 C.proc.civ.;
  - b) de a vi se comunica de către părțile inițiale din dosar copii de cererea de chemare în judecată, întâmpinarea formulată de pârât față de cererea principală și înscrisuri depuse de părți în dosar până la data admiterii în principiu a cererii de intervenție;
  - c) de a formula o cerere de arătare a titularului dreptului.

a)	b)	c)

27. În cazul în care, în calitate de avocat, doriți să invocați în fața unei instanțe judecătorești dispozițiile art.6 pct.1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului relative la „dreptul la o instanță” veți avea în vedere ca în cauzele contra României Curtea Europeană a Drepturilor Omului (exemplu Larco și alții c. României) a statuat că:

- a) potrivit jurisprudenței sale constante, „dreptul la o instanță” este absolut și nu este susceptibil de limitări;
- b) o limitare a accesului la o instanță prin impunerea unor taxe judiciare nu este conformă art. 6 pct. 1 decât dacă are un scop legitim și dacă există un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul urmărit;
- c) statul dispune de dreptul suveran de a aprecia asupra taxelor judiciare de timbru ce trebuie achitate pentru formularea unei cereri în materie *non penala* iar valoarea taxelor, indiferent de cuantumul acestora, nu poate și nu trebuie să fie apreciată în raport de circumstanțele unei cauze concrete cum ar fi solvabilitatea reclamantului și faza de procedură în care taxa judiciară respectivă este impusă.

☐ a)	☐ b)	☐ c)

28. A formulează recurs împotriva deciziei pronunțate de instanța de apel. Recursul nu a fost motivat prin declarația de recurs deoarece nu a fost comunicată hotărârea pronunțată de instanța de apel. La primul termen de judecată în recurs niciuna din părți nu răspunde la strigarea cauzei. Instanța, constând că în cererea de recurs nu se solicita judecarea în lipsă și nici nu a fost depusă întâmpinare sau alt act din partea intimăteii, a dispus suspendarea cauzei în conformitate cu dispozițiile art.242 pct.2 C.proc.civ. După trecerea unui termen de 13 luni de la momentul suspendării, cauza a fost repusă pe rol la cererea recurentei A. La termenul acordat, intimata a invocat perimarea recursului deoarece cauza a rămas în nelucrare un termen mai mare de un an. În calitate de avocat al recurentei A veți solicita:

- a) respingerea excepției deoarece în intervalul termenului de un an intimata a formulat o cerere prin care solicita eliberarea de copii de la dosar precum și un certificat de grefă cu privire la obiectul și părțile cauzei, ceea ce constituie un act de întrerupere a termenului de perimare;
- b) respingerea excepției deoarece în mod greșit instanța a suspendat cauza neobservând că prin întâmpinarea depusă la instanța de apel, apelanta (în prezent intimată în recurs) a solicitat judecarea în lipsă;
- c) respingerea excepției având în vedere faptul că la dosar nu exista dovada comunicării deciziei instanței de apel către recurent iar recursul nu se poate perima cât timp recurentului nu i s-a comunicat o copie de pe hotărârea atacată, în vederea motivării recursului.

☐ a)	☐ b)	☐ c)

29. Prin sentința civilă rămasă definitivă și irevocabilă, Tribunalul București a admis acțiunea lui T și la obligat pe R să încheie contractul de vânzare-cumpărare cu reclamantul, conform promisiunii bilaterale de vânzare – cumpărare încheiate între părți.

Hotărârea a fost învestită cu formulă executorie.

La cererea lui T executorul judecătoresc a somat pe R să se prezinte la notarul public în vederea încheierii contractului de vânzare-cumpărare dar acesta a refuzat. Care dintre mijloacele următoare, utilizate de T corespund întru totul prevederilor legale :

- a) solicitarea obligării lui R la plata de daune cominatorii;
- b) solicitarea obligării lui D.R la plata de amenzi civile;
- c) obligarea debitorului D.R. la plata de daune interese pentru neexecutare obligatiei retinute in titlu executor, formuland cererea la Tribunalul Bucuresti (datorita valorii daunelor interese ce trec de

pragul valoric de 500.000 lei).

a)	b)	c)

- 30.** H a chemat în judecată pe R și P pentru a fi obligați la plata sumei de 150.000 lei. În motivarea cererii reclamantul a arătat că a împrumutat lui R suma de 150.000 lei iar P a garantat în calitate de fidejutor restituirea sumei împrumutate. Reclamantul a mai arătat că R nu a restituit la scadență suma împrumutată.

Instanța a admis acțiunea și a obligat pe pârâții R și P, primul în calitate de debitor și al doilea în calitate de fidejutor, la plata către reclamant a sumei de 150.000 lei.

Împotriva hotărârii a declarat apel P.

În motivarea apelului P a solicitat ca instanța să ia act de faptul că invocă beneficiul de discuțiune. P.K. a solicitat ca în temeiul beneficiului de discuțiune instanța de apel să dispună obligarea la plata numai a paratului R.E.

Intimatul H a invocat prin întâmpinare două excepții: *nulitatea apelului* deoarece cererea de apel a fost depusă direct la instanța de apel iar nu la instanța la care s-a pronunțat hotărârea ce se atacă și *inadmisibilitatea apelului* pe motiv că apelantul nu a invocat beneficiul de discuțiune și în fața primei instanțe.

După punerea în discuția părților a excepțiilor invocate de intimat, instanța:

- a) va respinge excepția nulității apelului dar va admite excepția inadmisibilității și va respinge ca inadmisibilă cererea de apel deoarece cererea de aplicare a *beneficiului de discuțiune* în favoarea fidejuratorului reprezintă o *cerere nouă* ce nu poate fi formulată direct în apel;
- b) va respinge ambele excepții și va judeca apelul declarat de P;
- c) va admite excepția nulității apelului și va constata că rămasă fără obiect excepția inadmisibilității.

a)	b)	c)

- 31.** Principiul priorității dreptului comunitar (Uniunii Europene) în raport cu dreptul intern al statelor membre:

- a) a fost formulat în anul 1964 de către Curtea de Justiție a Comunităților Europene în hotărârea „Costa / Enel”;
- b) impune judecătorului național să anuleze orice lege națională incompatibilă cu dreptul comunitar;
- c) este o consecință a principiului integrării dreptului național în dreptul comunitar/UE.

a)	b)	c)

- 32.** Prevederile directivelor Uniunii Europene:

- a) au drept destinatari numai statele membre și nu pot fi invocate de către particulari în fața jurisdicțiilor naționale;
- b) pot fi invocate, în anumite condiții, de către particulari împotriva statelor membre în fața judecătorului;
- c) pot fi invocate de un stat împotriva unui particular.

a)	b)	c)

33. Care dintre afirmațiile următoare corespunde unei întrebări preliminare?

- a) Prin Ordonanța din 24 ianuarie 2010, primită la Curte (CJ) în data de 18 martie 2010, Giudice Conciliatore di Firenze (Italia) a adresat Curții de Justiție de la Luxemburg o întrebare cu privire la interpretarea Directivei 85/577/CEE a Consiliului din 20 decembrie 1985 privind protecția consumatorilor în cazul contractelor negociate în afara spațiilor comerciale. Această întrebare a fost adresată în cadrul unui litigiu dintre P.F.D., cu domiciliul la Monza (Italia) și R. SRL;
- b) Prin Ordonanța din 24 ianuarie 2010, primită la Curte (CJ) în data de 18 martie 2010, Giudice Conciliatore di Firenze (Italia) a adresat Curții de Justiție de la Luxemburg o întrebare cu privire la interpretarea Directivei 85/577/CEE a Consiliului din 20 decembrie 1985 privind protecția consumatorilor în cazul contractelor negociate în afara spațiilor comerciale. Această întrebare a fost adresată în cadrul unui litigiu dintre Comisia Europeană și R. SRL;
- c) Prin Ordonanța 24 ianuarie 2010, primită la Curte (CJ) în data de 18 martie 2010, Tribunalul București a adresat Curții de Justiție de la Luxemburg o întrebare cu privire la încălcarea dreptului Uniunii Europene. În acest sens, Tribunalul a arătat că o hotărâre a unei instanțe penale române, care îl privește pe domnul R.P.I. (reclamant), a fost divulgată unei alte persoane de către Consiliul Europei, cu încălcarea Regulamentului (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date, precum și a dispozițiilor pertinente din dreptul român.

a)	b)	c)

34. În care dintre următoarele hotărâri, Curtea de Justiție a Comunităților Europene a declarat faptul că „dreptul comunitar impune principiul potrivit căruia statele membre sunt obligate să repare prejudiciul cauzat particularilor prin încălcarea dreptului comunitar care le este imputabilă”?

- a) hotărârea din 15 octombrie 1987, C-222/86 Heylens;
- b) hotărârea din 19 noiembrie 1991, C-6/90 și C-9/90 Francovich ș.a.;
- c) hotărârea din 30 noiembrie 1995, C-55/94 Gebhard.

a)	b)	c)

35. Directiva leagă:

- a) orice persoană juridică sau fizică;
- b) instituțiile comunitare în ceea ce privește rezultatul de atins;
- c) orice stat membru destinat în ceea ce privește rezultatul de atins, lăsând instanțelor naționale competența în ceea ce privește forma și mijloacele.

a)	b)	c)

36. Dreptul primar al Uniunii Europene este constituit din:

- a) cele trei tratate care au pus bazele Comunităților Europene;
- b) cele trei tratate care au pus bazele Comunităților Europene, precum și din actele primare ale instituțiilor Uniunii;

- c) cele trei tratate care au pus bazele Comunităților Europene, precum și din actele care le modifică, completează și adaptează.

a)	b)	c)

- 37.** În condițiile în care se constată faptul că un stat membru nu și-a îndeplinit o obligație asumată, recursul în fața Curții de Justiție poate fi introdus:

- a) de către particularii lezați;
b) de către Comisia Europeană;
c) de către un alt stat membru, după ce acesta a sesizat Comisia Europeană.

a)	b)	c)

- 38.** În cadrul recursului în interpretare, dispun de legitimare procesuală activă:

- a) instituțiile comunitare și statele membre;
b) statele membre;
c) jurisdicțiile naționale.

a)	b)	c)

- 39.** În cadrul unui litigiu dedus în fața Curții de Apel București, una dintre părți a solicitat aplicarea prevederilor Regulamentului (CE) nr. 44/2001 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială, incidente în materie, susține partea. Instanța:

- a) va aplica prevederile Regulamentului;
b) va suspenda cauza până la transpunerea în dreptul intern a prevederilor Regulamentului;
c) va respinge cererea, pe motiv că Regulamentul nu produce efecte decât de la data transunerii în dreptul intern, acest lucru nerealizându-se până la data cererii.

a)	b)	c)

- 40.** Care dintre afirmațiile următoare este falsă?

- a) decizia se deosebește de regulament prin absența aplicabilității generale;
b) decizia este obligatorie în toate elementele sale pentru destinatarii pe care îi desemnează;
c) decizia este obligatorie în ceea ce privește rezultatul de atins pentru destinatarii pe care îi desemnează.

a)	b)	c)

- 41.** Ziaristul C afirma într-un articol ca judecătoria A este o coruptă încă de pe vremea când lucra ca si consilier juridic la un Consiliu Local. În această funcție, A semnase cu societatea B un contract de concesiune pentru un serviciu public de ridicare a mașinilor parcate ilegal, contract ce încălca legile în vigoare pentru ca acel serviciu fusese anterior atribuit, în urma unei licitații publice, unei alte societăți comerciale. În urma plângerii penale a lui A, ziaristul C este condamnat definitiv la o pedeapsa de 3 luni de închisoare cu executare. Condamnarea lui C:

- a) încalcă libertatea de exprimare a acestuia pentru ca sancțiunea cu închisoarea este disproporționată, închisoarea neputând fi aplicată în cazul infracțiunilor de presă decât în circumstanțe excepționale (care nu sunt întrunite în speță);
- b) nu încalcă libertatea de exprimare deoarece ziaristul nu indicase o bază factuală suficientă a afirmațiilor sale deși potrivit jurisprudenței CEDO avea această obligație;
- c) nu încalcă libertatea de exprimare pentru ca pedeapsa de 3 luni închisoare nu era suficient de gravă;

a)	b)	c)

- 42.** În 2004, F., în calitate de fost proprietar al unei case naționalizate în 1950, introduce împotriva chiriașului cumpărător o acțiune în revendicarea imobilului arătând că naționalizarea fusese ilegală și că titlul său de proprietate avea prioritate față de contractul de vânzare cumpărare al chiriașului cumpărător. Acțiunea sa este respinsă ca inadmisibilă pe motivul că a fost introdusă după apariția legii 10/2001; instanțele au considerat că F. ar fi trebuit să urmeze procedura prevăzută de această lege specială și nu mai avea deschisă calea generală a acțiunii în revendicare. Această soluție:

- a) nu încalcă accesul la justiție întrucât F. și-ar fi recuperat cu siguranță imobilul dacă urma procedura prevăzută de legea 10/2001;
- b) încalcă accesul la justiție deoarece mecanismul prevăzut de legea 10/2001 nu era unul eficient astfel încât calea specială nu putea înlocui cu succes calea generală a revendicării;
- c) nu încalcă accesul la justiție al lui F. deoarece aceasta a putut sesiza instanțele cu cererea sa.

a)	b)	c)

- 43.** În 1998, S., în calitate de fost proprietar al unei case naționalizate în 1950, introduce împotriva statului o acțiune în revendicarea imobilului arătând că naționalizarea fusese ilegală. În timp ce procesul se afla pe rol, statul vinde imobilul chiriașului în baza legii 112/1995. Chiriașul cumpărător intervine în proces iar S. își completează cererea de chemare în judecată solicitând și anularea contractului de vânzare cumpărare. După intrarea în vigoare a legii 10/2001, instanțele constată că naționalizarea imobilului în 1950 fusese într-adevăr ilegală, dar resping acțiunea lui S: ele consideră că chiriașul fusese de bună-credință, ceea ce însemna că vânzarea-cumpărarea nu era nulă, iar în revendicare dau prioritate contractului încheiat cu bună credință considerându-l preferabil titlului fostului proprietar. Această soluție:

- a) Nu încalcă dreptul la respectarea bunurilor (articolul 1 al Protocolului nr. 1) al lui S., întrucât S. nu avea nici un bun de vreme ce acțiunea sa a fost respinsă de instanțe;
- b) Nu încalcă dreptul la respectarea bunurilor (articolul 1 al Protocolului nr. 1) al lui S. deoarece și chiriașul cumpărător are un drept de proprietate care trebuie respectat căci altfel se încalcă principiul securității raporturilor juridice;
- c) Încalcă dreptul la respectarea bunurilor (articolul 1 al Protocolului nr. 1) pentru că este vorba de o privare de proprietate care, în lipsa oricărei despăgubiri, nu poate fi acceptată decât în circumstanțe excepționale (care nu sunt întrunite în speță).

a)	b)	c)

- 44.** În 1994, B. câștigă în contradictoriu cu statul, definitiv și irevocabil, o acțiune în revendicarea imobilului său care fusese naționalizat în 1950. Imobilul este înscris în Registrul de Transcripțiuni pe numele său; B. plătește impozite și se comportă ca proprietar al imobilului. În 1997 procurorul general introduce un recurs în anulare împotriva deciziei. Recursul este admis de Curtea Supremă de Justiție pe motivul că instanțele judecătorești își depășiseră atribuțiile judecând pe fond asemenea acțiuni deoarece ele cenzurau un act normativ (decretul de naționalizare); or, numai Parlamentul, prin legi speciale, putea reglementa soarta imobilelor respective. Soluția Curții Supreme de Justiție:

- a) Nu încalcă dreptul la respectarea bunurilor (articolul 1 al Protocolului nr. 1) al lui B. deoarece acesta nu a avut, conform dreptului român, niciodată dreptul de proprietate asupra imobilului: desființarea hotărârii irevocabile în favoarea sa are loc retroactiv, considerându-se că nu a produs efecte niciodată;
- b) Încalcă dreptul la respectarea bunurilor (articolul 1 al Protocolului nr. 1) al lui B, reprezentând o privare de proprietate pentru care acesta nu a primit nicio despăgubire;
- c) Nu încalcă dreptul la respectarea bunurilor (articolul 1 al Protocolului nr. 1) deoarece admiterea recursului în anulare urmărește un scop legitim – acela de a asigura separația puterilor în stat;

a)	b)	c)

45. În august 2005, Ș. câștigă definitiv și irevocabil o acțiune prin care Consiliul Județean Dolj este obligat să îi plătească o sumă de 10 000 RON cu titlu de despăgubiri. În septembrie 2005, Ș. notifică autoritatea punându-i în vedere să îi plătească suma datorată în baza hotărârii judecătorești în contul său, deschis la o anumită bancă. În martie 2006, Consiliul Județean răspunde la notificare arătând că nu are bani în buget pentru achitarea sumei și că Ș. trebuie să pornească executarea silită. Hotărârea rămâne neexecutată până în momentul de față. Această situație:

- a) Nu încalcă dreptul la un proces echitabil (art. 6 din Convenție) deoarece acesta nu mai este aplicabil, procesul încheindu-se odată cu pronunțarea hotărârii judecătorești irevocabile;
- b) Nu încalcă dreptul la un proces echitabil (art. 6 din Convenție) deoarece Consiliul Județean are o justificare legitimă – lipsa banilor – iar Ș. are posibilitatea executării silite a Consiliului.
- c) Încalcă dreptul la un proces echitabil (art. 6 din Convenție) sub aspectul neexecutării hotărârilor judecătorești pronunțate împotriva statului.

a)	b)	c)

46. Instanța a dispus eliberare deținutului C. din arest preventiv pe 26 septembrie la ora 12 și un sfert. Încheierea a fost redactată la orele 17 00 și a fost trimisă prin fax la secretariatul penitenciarului unde era ținut C. la ora 18 00. La acel moment nu exista nicio persoană care să asigure permanenta la secretariat astfel încât faxul cu încheierea a fost găsit abia în ziua următoare. Din pricina faptului că pe 27 septembrie mai erau de eliberat alți patru deținuți, C. a fost eliberat pe 27 septembrie la ora 16 15. Această situație:

- a) Nu încalcă dreptul la libertate al lui C. (art. 5) deoarece o oarecare întârziere în eliberarea deținuților este normală și, în cauză, nu se putea imputa autoritatilor lipsa preocupării privind eliberarea sa.
- b) Nu încalcă dreptul la libertate al lui C. (art. 5) deoarece intervalul de o zi nu este mare și poate fi acceptat conform standardului fixat de CEDO în jurisprudența sa;
- c) În lipsa unei justificări temeinice – printr-o raportare strictă, oră de oră a acțiunilor autorităților în vederea eliberării – intervalul din speță nu poate fi acceptat; redactarea cu întârziere a încheierii, lipsa permanenței la fax de la secretariat și existența altor co-deținuți ce trebuiau eliberați nu pot justifica prelungirea cu o zi a arestării preventive a lui C.

a)	b)	c)

47. T. a cumpărat în baza legii 112/1995 un apartament dintr-un imobil naționalizat care avea mai multe apartamente. Fostul proprietar a introdus o acțiune în revendicare împotriva lui T. Instanțele au admis acțiunea definitiv și irevocabil considerând că titlul de proprietate al fostului proprietar prevalează, iar buna credință a lui T la momentul cumpărării fiind relevantă numai ulterior, într-o eventuală acțiune în garanția pentru evicțiune împotriva statului. Acțiunile în revendicare introduse de fostul proprietar

împotriva celorlalți chiriași ce cumpăraseră restul apartamentelor din același imobil au fost respinse, instanțele luând în considerare buna credință a chiriașilor ca element hotărâtor în respingerea acțiunilor. Această situație:

- a) Nu încalcă dreptul la un proces echitabil al lui T. având în vedere că accesul la justiție al lui T. a fost respectat pentru că instanțele s-au pronunțat pe fondul cauzei sale;
- b) Încalcă dreptul la un proces echitabil al lui T. deoarece, în lipsa unui mecanism eficient care să unifice jurisprudența divergentă, aceasta din urmă creează o stare de incertitudine juridică ce l-a afectat pe T.;
- c) Nu încalcă dreptul la un proces echitabil deoarece jurisprudența nu este sursă de drept și, ca urmare, divergențele de jurisprudență nu afectează în nici un fel procesele aflate în desfășurare.

a)	b)	c)

- 48.** În 1998, V., în calitate de fost proprietar al unui teren naționalizat prin decretele nr. 218/1960 și nr. 712/1966, introduce împotriva statului o acțiune în revendicarea imobilului arătând că naționalizarea fusese ilegală. În sprijinul cererii sale, V. a susținut, între altele, că cele două decrete fuseseră considerate neconstituționale în jurisprudența constantă a Curții Supreme, neputând valida astfel un transfer de proprietate de la autorii lui V. la stat. În 2000, instanțele au respins irevocabil acțiunea considerând că statul a devenit proprietar în baza decretelor nr. 218/1960 și nr. 712/1966 și că prevederile legilor nr. 18/1991 și nr. 213/1998 îi confirmau titlul de proprietate. Această situație:

- a) Nu încalcă dreptul la un proces echitabil deoarece instanțele s-au pronunțat pe fondul acțiunii după o analiză temeinică a probelor aflate la dosar;
- b) Încalcă dreptul la respectarea bunurilor (articolul 1 al Protocolului nr. 1) al lui V. deoarece acesta se vede astfel lipsit de posibilitatea de a-și recupera imobilul;
- c) Încalcă dreptul la un proces echitabil deoarece instanțele nu au analizat argumentele esențiale ale lui V. privind neconstituționalitatea decretelor nr. 218/1960 și nr. 712/1966 (astfel cum considerase Curtea Supremă într-o jurisprudență constantă);

a)	b)	c)

- 49.** R a cumpărat o casă naționalizată – în care locuia ca și chiriaș – în baza legii 112/1995. După cumpărarea imobilului, R. a fost chemat în judecată, de fostul proprietar care a solicitat anularea contractului de vânzare cumpărare a imobilului pe motivul încheierii cu rea-credință. Instanțele au respins definitiv și irevocabil acțiunea considerând că R. fusese de bună credință la încheierea contractului. După 2 ani, în 2003, procurorul general a introdus un recurs în anulare. Curtea Supremă a admis recursul în anulare, a admis acțiunea fostului proprietar și a anulat contractul de vânzare cumpărare pe motivul că imobilul fusese naționalizat fără titlu legal – deci nu putea fi vândut în baza legii 112/1995 – iar R. nu își dovedise buna-credință. Această situație:

- a) Nu încalcă dreptul la respectarea bunurilor (articolul 1 al Protocolului nr. 1) al lui R. deoarece acesta nu a avut, conform dreptului român, niciodată dreptul de proprietate asupra imobilului: desființarea contractului de vânzare-cumpărare produce efecte retroactiv, considerându-se că acesta nu a existat niciodată, astfel încât niciodată R. nu a fost proprietar;
- b) Reprezintă o privare de proprietate care, în lipsa unei despăgubiri, încalcă dreptul la respectarea bunurilor (articolul 1 al Protocolului nr. 1) al lui R, în lipsa unor circumstanțe excepționale care nu există în speță;

- c) Nu încalcă dreptul la respectarea bunurilor (articolul 1 al Protocolului nr. 1) deoarece bunul a aparținut întotdeauna fostului proprietar având în vedere că naționalizarea imobilului fusese ilegală;

a)	b)	c)

50. Printr-o încheiere din 2 august 2009, emise în temeiul art. 148 lit. f) din CPP, prima instanță a dispus arestarea preventivă a lui P. P. era bănuț de luare de mită și de sustragere de documente. Instanța a redactat încheierea pe un formular tipizat, făcând trimitere la art. 146, 148 și 151 din CPP, și le-a completat în special cu un rezumat al faptelor de care era acuzat P., precizând că acesta se afla în situația prevăzută de art. 148 lit. f) din CPP, al cărui text l-a reprodus. Recursul lui P. a fost respins, instanța superioară constatând că faptele erau pedepsite cu peste 4 ani de închisoare, conform art. 148 lit. f) din CPP, și că, în ceea ce privește pericolul pentru ordinea publică, prima instanță luase în calcul posibilitatea ca partea interesată să se împotrivescă desfășurării anchetei și, prin urmare, aflării adevărului ceea ce încalca ordinea publică. Această situație:

- a) Încalcă dreptul la libertate al persoanei (art. 5 § 1) deoarece instanțele naționale nu au indicat în concret în ce anume consta, în circumstanțele specifice ale cauzei, pericolul concret pentru ordinea publică în sensul articolului 148 lit. f) CPP, mulțumindu-se să facă trimitere la articolele de lege aplicabile;
- b) Nu încalcă dreptul la libertate al persoanei (art. 5 § 1) deoarece instanțele naționale au indicat în mod corect că împotrivirea persoanei la desfășurarea anchetei reprezintă un caz grav de încălcare a ordinii publice;
- c) Nu încalcă dreptul la libertate al persoanei (art. 5 § 1) deoarece, având în vedere natura și gravitatea infracțiunilor de care V. era acuzat, instanțele naționale au considerat în mod temeinic că exista un risc substanțial de încălcare a ordinii publice prin faptul că P. putea să se opună desfășurării anchetei.

a)	b)	c)